

Sarajevo, 29.01.2016. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Mirka Božovića, kao predsjednika vijeća, te sudija Tihomira Lukesa i Dr. Dragomira Vukoja, kao članova vijeća, u krivičnom predmetu protiv optuženog S. P. i dr., zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i krivičnog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branioca optuženog S. P., advokata P. Č., izjavljenoj protiv rješenja Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 018934 15 K od 30.12.2015. godine, na osnovu člana 321. stav 1. i 3. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), dana 29.01.2016. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Odbija se, kao neosnovana, žalba branioca optuženog S. P., izjavljena protiv rješenja Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 018934 15 K od 30.12.2015. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Suda Bosne i Hercegovine (Sud BiH), broj S1 2 K 018934 15 K od 30.12.2015. godine, odbijen je, kao neosnovan, zahtjev optuženog S. P. za povrat privremeno oduzetih predmeta – novca oduzetog po Naredbi za pretres Suda BiH, broj S1 2 K 017337 14 Krn od 20.10.2014, a po potvrdi o Privremenom oduzimanju predmeta, broj 16-05/2-04-3-15/14 od 22.10.2014. godine.

Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio branilac optuženog S. P., advokat P. Č., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH uvaži žalbu i preinači pobijano rješenje, tako što će odrediti da se oduzeti iznos novčanih sredstava od 8.000,00 KM vrati optuženom S. P.. Branilac smatra da ne postoji niti jedan dokaz, čak ni indicija, da novac koji je oduzet od njegovog branjenika ima bilo kakve veze sa krivičnim djelom koje mu je stavljeno na teret. Kako se to u žalbi ističe, krivično djelo koje je stavljeno na teret optuženom, počinjeno je krajem 2007. i početkom 2008. godine, dakle, skoro osam godina prije nego je izvršeno oduzimanje u krivičnom postupku, pa iz toga, prema stavu branioca, proizilazi da na strani njegovog branjenika ne postoji bilo kakva korist koja bi mogla biti predmet oduzimanja na temelju krivične presude. Branilac zaključuje da je pobijano rješenje doneseno na temelju pogrešne primjene odredaba članova 65. i 74. ZKP BiH.

Nakon što je ispitalo pobijano rješenje u okviru žalbenih prigovora, te izvršilo uvid u spis, vijeće Apelacionog odjeljenja (Apelaciono vijeće/Vijeće) donijelo je odluku kao u izreci iz slijedećih razloga:

Prije svega, Apelaciono vijeće ukazuje na odredbu člana 74. ZKP BiH, a u odnosu na koju je i prvostepeni sud pravilno konstatovao da se ne može primjeniti na konkretni zahtjev optuženog u ovoj fazi postupka. Navedena odredba glasi:

„Predmeti koji su u toku krivičnog postupka privremeno oduzeti vratit će se vlasniku, odnosno držatelju, kada u toku krivičnog postupka postane očigledno da njihovo zadržavanje nije u skladu s članom 65. ovog zakona, a ne postoje razlozi za njihovo oduzimanje (član 391.).“

Naime, Apelaciono vijeće zaključuje da je prvostepeni sud, pred kojim se vodi glavni pretres u ovoj krivičnoj stvari, u najboljoj poziciji da cijeni navedenu odredbu člana 74. ZKP BiH, obzirom da je isti najbolje upoznat sa tokom krivičnog postupka, te dokazima koje je potrebno obezbjediti kako bi se isti uspješno okončao, te u konačnici mogla donijeti pravilna odluka. Kada ovako zaključuje, Apelaciono vijeće se rukovodi i navodima iz pobijanog rješenja da je i tužilaštvo prilikom izjašnjenja o zahtjevu optuženog za povrat novca, osnovano istaklo da postupak još uvijek nije okončan, te da nije utvrđeno da li se radi o zakonito ili nezakonito stečenoj imovini.

Kod ovakvog stanja stvari, ovom Vijeću ne preostaje ništa drugo nego da uvaži stav prvostepenog suda iznijet u pobijanom rješenju, te zaključi da je zahtjev optuženog za povrat novca, u ovoj fazi postupka, preuranjen, pa se u skladu s tim i žalbeni prigovori branioca odbijaju kao neosnovani.

Imajući u vidu izneseno, na osnovu člana 321. stav 1. i 3. ZKP BiH, a u vezi sa članom 65. i 74. ZKP BiH, valjalo je odlučiti kao u izreci.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

S U D I J A

Mirko Božović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.